

Mijn dierbare vrienden,

Geprezen zijn Jezus en Maria.

1. Op 25 juli 2024 ontving de zienster Marija de volgende maandelijkse boodschap:

“Mijn lieve kinderen! Ik heb jullie met vreugde gekozen en ik leid jullie omdat ik in jullie, kinderen, mensen zie van geloof, hoop en gebed. Laat de trots om de mijne te zijn jullie leiden, kinderen, en ik leid jullie naar Hem die de Weg, de Waarheid en het Leven is, en ik ben bij jullie zodat de vrede in jullie en om jullie heen mag zegevieren, want God heeft mij naar jullie toe gestuurd met deze intentie. Bedankt voor het beantwoorden van mijn oproep.”

2. Dit is het verhaal van een bejaarde vrouw die alleen in de bergen woonde, in zeer armoedige materiële omstandigheden. Ze had nooit de basisvoorzieningen gekend die we tegenwoordig hebben, maar ze was eraan gewend geraakt. Ze had altijd bij kaarslicht geleefd. Haar zoon werkte ver van haar vandaan en bezocht haar zelden. Maar toen hij op een dag zag hoe arm zijn moeder was, besloot hij haar een geschenk te geven: hij liet elektriciteit aanleggen in haar armoedige huis. Hij was opgetogen bij de gedachte dat dit het dagelijks leven van zijn moeder zou veranderen.

Een paar weken later ging hij opnieuw bij zijn moeder op bezoek en hij vroeg haar: “Wel, mama, je bent vast heel blij dat je elektriciteit hebt, dat verandert je leven, nietwaar?” “Oh ja, mijn zoon,” antwoordde ze heel blij. “Als het nu avond is geworden dan kan ik beter zien om mijn kaarsen aan te steken!”

Ontmoedigd sloeg de zoon zich tegen het voorhoofd...

Deze eenvoudige gelijkenis staat echter niet zo ver van ons af! Wat hebben we gedaan met de Heilige Geest? Waarom leven we beneden onze mogelijkheden, in deze dichte duisternis van het geweten die de wereld in zijn greep heeft, terwijl de Geest van Licht en Waarheid ons gratis is geschonken? Onze Hemelse Vader heeft zich aan Zijn belofte gehouden, Hij heeft de Heilige Geest naar de apostelen gezonden op de dag van Pinksteren, en diezelfde Geest wordt ons allen aangeboden in heel zijn volheid. Hoe komt het dat bij zoveel gedoopte mensen de Geest in de vriezer blijft liggen, waardoor Hij niet in staat is om zich te openbaren en te handelen?

We kunnen ons niet voorstellen wat voor goeds Hij zou kunnen bewerken, waar Hij van droomt, als we ermee in zouden stemmen om Hem te laten handelen en zouden besluiten om onder Zijn leiding te leven, onder Zijn bezieling! Hij is het Liefdesvuur! Hij is onze Verdediger, onze Trooster, onze Heiligmaker, onze Bevrijder, onze Kracht, onze Vrede, onze Verlichter... Hij is gemeenschap van liefde, de bron van het grootste geluk. We zijn allemaal getekend met Zijn zegel, we dragen Zijn afdruk in het diepst van ons wezen, onuitwisbaar omdat we geschapen zijn naar het beeld van God. Maar daar houdt het handelen van de Geest niet op; met onze hulp maakt Hij ons als Christus, de bron van onze vreugde, want de mens streeft naar geluk en geluk betekent Christus geheel toegenegen zijn. We kunnen dus zeggen dat de Heilige Geest beantwoordt aan alles waarnaar de mens in het diepst van zijn hart verlangt. Bij Hem behoort geestelijke beperking, waarbij we alleen kaarsjes weten op te steken, tot het verleden!. “Het doel van het christelijke leven bestaat uit het verwerven van de Heilige Geest,” zei de heilige Serafim van Sarov, en ook: “Zorg dat je de Geest van Vrede ontvangt, en duizenden om je heen zullen vrede vinden.” Wat een ellende is het als we uit gewoonte of onwetendheid onze verlangens richten op wat geen vervulling geeft. De leerlingen van Efeze zeiden tegen Paulus: “Wij hebben niet eens gehoord dat er een Heilige Geest bestaat” (Hand. 19,1-8). Maar zodra ze beseften dat Hij bestond, wilden ze Hem ontvangen en meteen werden ze met zo’n vuur vervuld dat ze met kracht van Christus begonnen te getuigen. Natuurlijk heeft niet iedereen een heilige Paulus die hen de handen op kan leggen, maar is de levende Jezus in het tabernakel niet veel meer dan de heilige Paulus? Hij wacht daar op ons met grote gaven...

Het was Jezus zelf die de volgende zeer ontroerende woorden sprak tot de Eerbiedwaardige Marthe Robin: “Als alle christenen hun geloof goed zouden beleven, dan zou de wereld binnen een jaar bekeerd zijn!”

2. De volgende vraag wordt vaak aan de zieners gesteld. De pelgrims willen vaak direct van de heilige Maagd zelf een antwoord ontvangen over de richting die ze in hun leven moeten nemen, of een inzicht ontvangen over een bepaalde situatie die hen zorgen baart, enz. Maar het antwoord is altijd hetzelfde: "Bid, en in het gebed zal de Heer het je duidelijk maken." Dit is het beste antwoord dat een moeder kan geven, een goede opvoedster, die ons de moeite niet wil besparen om te bidden en om in ons hart te luisteren naar de influisteringen van de Heilige Geest. Jezus zei tegen Zr. Faustina: "Ik spreek tot alle zielen, maar... weinigen horen het gefluister van Mijn stem..."

Er zijn echter uitzonderingen, en daarom wil ik het volgende getuigenis delen, altijd met het doel om ons te helpen groeien:

3. Ze hoort alles wat we zeggen! Er was eens een pelgrim die al voor zeer lange tijd in Medjugorje verbleef en die een mooie vriendschap met de zieners had opgebouwd. In die tijd was het gemakkelijker om hen te ontmoeten. Deze pelgrim beleefde de boodschappen van Maria met heel zijn hart en Gods zegen rustte op hem. Dit betekende echter niet dat hij gevrijwaard was van de beproevingen die het normale christelijke leven met zich meebrengt en dat hij deze niet zou ervaren. Op een dag kreeg hij in gebed te horen dat zijn tijd van zijn langdurige bedevaart ten einde liep, dat hij Medjugorje moest verlaten, en dat hij terug moest gaan naar zijn geboortestad, en daar zijn baan weer moest oppakken, enz. Dit was een grote verandering voor hem. Zijn innerlijke overtuiging hierover was echter duidelijk en stond onomstotelijk vast.

Hij besloot om Vicka op te zoeken om haar over zijn beslissing te vertellen, maar ze verwachtte dit niet en ze riep uit : "Nee! Je kunt niet weggaan! Blijf in Medjugorje, je bent een deel van Medjugorje! Vanavond zal ik er met de Gospa over praten, kom dan morgen bij me langs en dan zien we wel..."

De volgende dag wachtte Vicka hem op... Ze had het antwoord van Maria met betrekking tot zijn plan om weg te gaan. Ze zei hem nederig: "Ja, door weg te gaan doe je Gods wil".

Om de boodschappen van de Maagd bekend te maken in een samenleving die zo ver van God afstaat, begon deze man, toen hij naar zijn eigen land was teruggekeerd, bedevaarten te organiseren voor Italiaanse groepen, en dit gedurende meerdere jaren. Deze activiteit nam veel van zijn tijd in beslag, en hij moest daarbij aan 1000 en één dingen tegelijk denken, waardoor hij op een dag begon te twijfelen: moest hij wel doorgaan met deze bedevaarten? Vicka was er niet van op de hoogte dat hij twijfelde, en tijdens een gesprek zei ze uit het niets tegen hem: "Weet je, de Gospa is blij dat je pelgrims brengt!" "Als zij blij is, zei hij tegen zichzelf, dan moet ik ermee doorgaan!" Maria had niet duidelijk gezegd dat hij ermee door moest gaan, maar door haar blijdschap te uiten, wees ze hem een weg van zegening, terwijl ze hem helemaal vrij liet. Dat is wat ze met ieder van ons doet in haar maandelijkse boodschappen: op moederlijke wijze nodigt ze ons uit, maar ze vertelt ons niet wat we moeten doen.

Op een andere dag, terwijl deze pelgrim in zijn auto reed, begon hij hardop tegen de Maagd Maria te spreken, alsof zij zijn geliefde Moeder was. En tussen 2 tientjes van de Rozenkrans door, stelde hij haar 3 heel precieze vragen over situaties die hij meemaakte.

Een paar dagen later, toen hij met Vicka sprak, zei ze met de grootste vanzelfsprekendheid van de wereld tegen hem: "Wat betreft de 3 vragen die je aan de Gospa hebt gesteld, hier zijn de antwoorden...", en ze gaf hem de exacte antwoorden op de 3 vragen die hij had gesteld, ook al wist ze niets van het gebed dat hij in de auto hardop had uitgesproken. Hij werd er zo door overweldigd, dat hij drie dagen lang had gehuild! Wat een liefde! Wat een barmhartigheid! Er zijn momenten waarop de moederlijke aanwezigheid van de Maagd en haar Zoon aan onze zijde zo tastbaar is, dat het ons hart alleen maar kan laten smelten...

En toch! Dit getuigenis is slechts een kleine tastbare uiting, een eenvoudig klein teken van een diepe werkelijkheid die ons maar al te vaak ontgaat: het is elke dag, elk uur, elk moment en ten aanzien van ieder van ons, dat God aan onze zijde aanwezig is! Maria hoort niet alleen alles wat we zeggen, maar ze pikt ook de kleinste trillingen van ons hart op, zelfs de meest intieme, en ze voelt ze in haar eigen hart. Hetzelfde geldt voor Jezus, die intiemer met ons is dan wij met onszelf zijn. Hoe kunnen we daaraan

twijfelen als we ons de immense liefde voorstellen, die Hij nodig had om aan het beruchte Kruis te sterven, om zo de poorten van het eeuwige leven voor ons te openen? Waren we ons maar bewust van de dosis liefde die de Hemel ons elk moment aanbiedt! Er zou minder angst zijn, minder agressie, minder verwarring, en er zouden minder tranen vloeien. Eenzaamheid en wanhoop zouden overwonnen zijn!

Maria zegt tegen ons: "Voelden jullie harten maar de onmetelijke liefde die God voor jullie heeft, dan zouden jullie harten Hem aanbidden en Hem danken op elk moment van jullie leven". (Aan Jakov, 25.12.21)

4. De noodzaak om voorzichtig te zijn met onze woorden... Als de Maagd in staat was om aan Vicka de exacte woorden mede te delen, die deze pelgrim in gebed had uitgesproken, terwijl hij toen alleen was, is dat dan geen duidelijke uitnodiging voor ons om heel aandachtig te zijn ten aanzien van alles dat uit onze mond komt? Ik herinner me de dag waarop ik, toen ik jong was, na mijn "bekering", tegen mezelf zei, dat de Maagd bij me was en dat ze me kon horen spreken. Vanaf die dag was ik genezen van een slechte gewoonte, namelijk om een scheldwoord te zeggen, elke keer als er iets tegenzat. Later zag ik hoe Jezus zelf ons waarschuwt voor de manier waarop we spreken: "Ik zeg u: Van ieder onnut woord dat de mensen spreken, zullen zij rekenschap moeten afleggen op de dag van het oordeel, want naar uw woorden zult gij gerecht bevonden en naar uw woorden zult gij veroordeeld worden" (Mt 12, 36-37).

Het grote Joodse gebed, dat elke vrome Jood minstens 3 keer per dag herhaalt: Shema Israel, (Luister Israël), heeft een drievoudige betekenis. "Wees stil, luister, gehoorzaam!". De mensen worden uitgenodigd om stil te zijn, zodat ze kunnen luisteren, en om vervolgens te leven naar wat God tegen hen zegt. Zonder deze stilte is aandachtig luisteren niet mogelijk. We lopen dan het risico te handelen volgens onze eigen menselijke gedachten en gevoelens, en Gods wil niet te begrijpen en nog minder uit te voeren. We lopen dan de goddelijke schatten mis, die onze dorst naar geluk zouden kunnen lessen. Te veel lawaai kwetst de ziel heel diep! De afwezigheid van gebed doet haar een langzame dood sterven, want gebed is onze zuurstof! "In gebed, zegt Maria, zul je de grootste vreugde ervaren", "Gebed is het verlangen van de menselijke ziel".

Hier is een opmerkelijk citaat van pater Andrea Gasparino (Italië): "In het gebed is het niet zozeer belangrijk om veel te bidden, maar om goed te bidden. Maar alleen wie veel bidt, leert goed bidden!".

5. Een mooie gelijkenis! We hebben maar één leven op aarde, en het is soms interessant om je voor te stellen hoe we aan de overkant, bij de Heer, zullen aankomen. Hoe zal Hij ons ontvangen? Wie zullen we in Zijn ogen zijn? Welke bestemming heeft Hij voor ons bereid? Er wordt verteld dat...

... er een vrouw was gestorven, de kleine Louissette uit het dorp XXX, die door de heilige Petrus werd vergezeld in de laatste, beslissende fase van haar leven. Ze weet, dat wanneer ze oog in oog met God komt te staan, haar hele leven als een film voor haar ogen voorbij zal flitsen. Ze weet ook dat haar eindbestemming afhangt van de keuzes die ze in alle vrijheid op aarde gemaakt heeft.

Wanneer ze bij de Hemel aankomt, sluit ze zich aan bij de rij van andere zielen die aan het wachten zijn om voor God te verschijnen. In de verte ziet ze Jezus en hoort ze Zijn stem. Hij opent Zijn armen wijd voor de ziel die voor Hem staat en prijst de deugden van die ziel zalig: "Treed binnen in het Koninkrijk van je Heer, uitverkoren ziel, jij die een levende steen bent geweest in Mijn Kerk, jij die zoveel van Mijn kinderen hebt geëvangeliiseerd en zo hard hebt gewerkt voor Mijn Glorie! Nu geef Ik je het eeuwige geluk dat je verdient; ga binnen in Mijn Koninkrijk!".

Ook de volgende persoon wordt door Jezus met vreugde verwelkomd. Hij slaat Zijn ogen ten Hemel en omhelst hem uitbundig. Na Zijn lofprijzingen, zegt Hij: "Kom, geliefde ziel van God, ga het Koninkrijk van je Heer binnen, jij die zo hard hebt gewerkt om Mij bekend te maken, jij die scholen hebt gesticht en geloof hebt gezaaid in de harten van zoveel kinderen, jij die grote dingen hebt gedaan en zoveel stervenden hebt begeleid naar het Vaderhuis... Kom! Treed binnen in het Koninkrijk dat bereid is voor jouw eeuwige vreugde!

Op deze wijze volgen de zielen elkaar op ten overstaan van Jezus, en de vrouw begint zich ongemakkelijk te voelen. Angst grijp haar aan. “Maar ik, ik heb niets van dit alles gedaan”, zegt ze tegen zichzelf. Ik heb niets dat ik Hem kan tonen! Ik maak geen kans! En met een bezwaard hart besluit ze om de rij te verlaten. Maar Petrus kijkt toe en weet haar in te halen: “Nee, jouw plaats is hier, wees niet bang, je moet op je beurt wachten!”.

Eindelijk is het haar beurt en daar staat ze dan, bevend, voor Jezus. Ze durft Hem niet eens aan te kijken en ze houdt haar ogen neergeslagen, terwijl ze wacht op het oordeel over haar persoon. Geheel lankmoedig wacht ze af. Ze heeft niets bijzonders gedaan, Jezus zal haar niet voor iets groots kunnen prijzen, en het is zeker dat ze niet zal worden uitgenodigd om zich bij al die heilige zielen te voegen, die de Hemel hebben verdiend!

Maar dan voelt ze opeens Jezus' handen op haar gezicht! Hij tilt haar hoofd op en kijkt haar lange tijd met oneindige tederheid aan. Hij glimlachte en zegt vol vreugde tegen haar: “Kom, zeer geliefde dochter, kom! Kom in mijn Koninkrijk en ontvang de plaats en het geluk dat je verdient! Kom, mijn geliefde kind! Kom in Mijn omhelzing, jij die met zoveel liefde 1.000 overhemden hebt gestreken!”

Elke parabel bezit een parel van waarde... Is de parel in deze parabel niet de hoop?

Lieve Gospa, U zei tegen ons:

“Ik zal bij je zijn tot je ontmoeting met de Hemelse Vader.” (2 okt 2013). We zijn zonder verdienste, met lege handen, maar U bent er!

Een moeder laat haar kind niet in de steek op het meest cruciale moment van zijn of haar leven.

Ook wij willen U niet in de steek laten, of Uw boodschappen negeren!

Help ons om ze te beleven, want in deze moeilijke tijden is uw Onbevlekt Hart onze toevlucht!

Zr. Emmanuel Maillard

Gemeenschap van de Zaligsprekingen